

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ І ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

**КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ТЕМАТИКА В ЗМІ:
ДОБІРКА АВТОРСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ
Cultural and artistic topics in mass media:
a selection of the author's materials**

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студентки спеціальності
«Журналістика»,
освітньої програми «Журналістика»,
групи ЖТдн – 74п
Бархатової Ірини Станіславівни

Науковий керівник:
Сидоренко Ольга Павлівна,
доцент, канд. пед. наук

Суми 2021

Бархатова І.С. Культурно-мистецька тематика в ЗМІ: добірка авторських матеріалів [Текст] : робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавра; спец.: 061 Журналістика / І.С.Бархатова; наук. керівник О. П. Сидоренко. – Суми: СумДУ, 2021. – 35 с.

Робота має творчий характер. Автор з урахуванням аналізу медіаринку пропонує добірку журналістських, у яких порушуються культурно-мистецькі питання, актуальні для суспільства. Основною метою кваліфікаційної роботи є створення добірки журналістських матеріалів культурно-мистецької тематики.

Ключові слова: культурна журналістика, замітка, стаття.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП.....	3
1. Основні тенденції висвітлення культурно-мистецької тематики в ЗМІ....	6
2. Моніторинг культурно-мистецької тематики в газеті «Град Прилуки»....	10
3. Специфікація інформаційного продукту.....	14
3.1. Структура.....	14
3.2. Авторська ідея.....	15
3.3. Специфікація аудиторії.....	17
3.4. Технічна характеристика.....	17
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	20
II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ.....	21
ВИСНОВКИ.....	38

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

Засоби масової інформації на сьогоднішній день відіграють важливу роль у повсякденному житті людей, мають важливе значення не лише для політичного, економічного, соціального життя суспільства, а й такого чутливого і складного середовища як сфера культури. Інформуючи про події й процеси, що відбувається у культурно-мистецькій царині, медіа створюють поштовх для розвитку культури, стають своєрідним майданчиком для суспільного обговорення цієї проблематики, розвивають інтелектуальний простір, світоглядні орієнтації та культурні запити аудиторії.

Дослідники зазначають, що у сучасній соціокультурній системі журналістська діяльність зумовлює динаміку культури й одночасно є її продуктом. Сьогодні ЗМІ як джерело формування культури –могутній агент соціалізації [8]. І для цього важливо, щоб українські медіа активно працювали в культурологічній царині: «Культуру своєї країни потрібно завжди розшифровувати, хтось має бути її терплячим хронікером. А бути такими спостерігачами й розповідати світові про те, що відбувається в культурі найкраще зможуть журналісти» [9]. Адже впевненому поступові на шляху збереження національно-культурної ідентичностіможе сприяти діяльність мас-медіа, які в інформаційному суспільстві виконують роль транслятора культури: будучи основним інструментом розповсюдження повідомлення, що впливають на свідомість, умонастрої членів суспільства, вони передають із покоління в покоління культурні цінності народу, його традиції, надбання, ідеї. Саме журналістика, завдяки розвитку інформаційних носіїв та каналів розповсюдження інформації, робить культуру доступною для найширших кіл населення [7].

Матеріали з питань культури і мистецтва охоплюють теми про літературу, кіноіндустрію, музику, дизайн, театр. Але, згідно зі словами британської журналістки М. Джагі, культурно-мистецька тематика це ще й матеріали про «окремих осіб, установи та політиків, які пов'язані з питанням мистецтва та творчості або сприяють їхньому розвитку».

Серед політичного, економічного, екологічного, суспільного життя людей та країни, можна віднайти культурно-мистецьку тематику. Надаючи інформацію про мистецтво та культуру, про події, що відбуваються у цих сферах, медіа не тільки задовольняють потреби читачів у такій інформації, але й «... створюють поштовх для розвитку культури, стають своєрідним майданчиком для суспільного обговорення цієї проблематики, розвивають інтелектуальний простір, світоглядні орієнтації та культурні запити аудиторії». [2]

Культурно-мистецька тематика – «...це комунікативний простір для формування поля мистецтва й запитів суспільства щодо мистецтва». [6]. Аналізом висвітлення культурно-мистецької тематики, її аспектами та роллю на сторінках ЗМІ займалися О. Іванова, К. Пирогова, Л. Мар`їна, В. Галицька, Дж. Гаріс та інші. Роботи цих науковців стосуються як культурно-мистецької тематики в цілому, так і її окремих аспектів, тем.

Актуальність роботи полягає в тому, що культурно-мистецька тематика присутня в багатьох ЗМІ та є популярною серед споживачів інформації і потребує різнобічного висвітлення.

Мета кваліфікаційної роботи – створити добірку журналістських матеріалів культурно-мистецької тематики.

Для виконання поставленої мети необхідно виконати такі завдання:

- розглянути теоретичні основи підготовки журналістських матеріалів в інформаційних жанрах;
- обґрунтувати потребу підготовки власного журналістського продукту на основі аналізу інформаційного ринку;

- створити власні інформаційні матеріали;
- подати специфікацію авторського інформаційного продукту.

Структура кваліфікаційної роботи. Робота містить пояснювальну записку, у якій обґрунтовується актуальність теми, визначаються мета і завдання, розкриваються основні тенденції висвітлення культурно-мистецької тематики в ЗМІ, узагальнюються результати спостережень, подається специфікація авторського інформаційного продукту; список використаних джерел ; інформаційний продукт, щодо культурно-мистецької тематики; висновки. Загальний обсяг роботи становить 40 сторінок.

1. Основні тенденції висвітлення культурно-мистецької тематики в ЗМІ

До сьогодні багато ЗМІ традиційно відсувають культурну тематику на останню шпальту в газеті чи останній сюжет у новинах. Багато вартих суспільної уваги подій мистецько-культурного життя залишаються поза увагою суспільства, тому що в пріоритетах ЗМІ є висвітлення іншої інформації.

Спеціалізованих ЗМІ про культуру, на жаль, небагато. Сьогодні на медіаринку у досліджуваній тематиці переважають видання журнального типу, а також інтернет-видання. Український ринок друкованих ЗМІ практично не заповнений виданнями, які б грамотно висвітлювали культурну проблематику та мистецьку критику. Саме тому, перед людьми, яким цікаве культурне життя, постають, до прикладу, питання: де знайти якісне сучасне українське видання культурно-мистецької проблематики, яке можна було б придбати в будь-якому кіоску та яке мало б авторитет не лише серед літературо-, музико-, театро-, мистецтвознавців і професійних критиків, а й серед молоді та представників середнього віку?

Що таке культурна журналістика? Першочергове завдання культурної журналістики пов'язане з мистецтвом і творчістю, а також з окремими особами, установами та політиками, які пов'язані з питаннями мистецтва та творчості або сприяють їхньому розвитку. Зазвичай під мистецтвом розуміють літературу, образотворче мистецтво, музику, кіно, театр, танець, фотографію, архітектуру і дизайн. Воно охоплює як «високу культуру» (багато традиційних форм мистецтва), так і «масову культуру» (раніше відому як народне мистецтво). До явищ культури належить також масові розваги, такі як популярні фільми, радіо, телебачення та комп'ютерні ігри. Ширше визначення може охоплювати що завгодно: від садівництва і кулінарії до міського планування та інноваційних технологічних стартапів.

[4]

Деякі люди, і серед них багато власне митців, охочіше підкреслюють внутрішню цінність мистецтва, а не його економічну чи соціальну користь. Проте економічні аргументи можуть стати в нагоді для обґрунтування під час отримання корисних для мистецтва суспільних ресурсів чи розробки політики, а також для висвітлення питань мистецтва в засобах масової інформації, що зі свого боку може вплинути на політиків і розширити зацікавлену в ньому аудиторію. Свідченням визнання цієї економічної цінності почасти служить вихід культурних тем у засобах масової інформації за межі колонок мистецтва та літератури чи культури і проникнення до розділів новин, бізнесу, коментарів і думок, подорожей з культурною метою і стилю життя. [4]

Культура журналістики описується як «спільна професійна ідеологія серед новин». Термін журналістська культура охоплює культурне розмаїття журналістських цінностей, практик та медіапродуктів чи подібних медіа-артефактів. Дослідження концепції журналістської культури іноді наводять на думку всебічного консенсусу серед журналістів «щодо загального розуміння та культурної ідентичності журналістики».

Матеріали на тему культури ніколи не матимуть стільки переглядів, як статті про політику чи надзвичайні події. У вітчизняній журналістиці культурна тематика традиційно відсунута на узбіччя – остання шпальта в газеті, останній сюжет у новинах, саме ця рубрика стає відправною точкою для практикантів та новачків, які потім планують зайнятися «серйозною журналістикою». Тим не менш, редактори та журналісти, які багато років працюють у цій сфері, вважають, що не можна применшувати роль культурної журналістики. [3]

Існує наукова дискусія щодо поняття спільної, всесвітньої культури журналістики, чи існує така спільна конструкція і чи можна їх дослідити емпірично. Було проведено декілька наукових досліджень комунікації для пошуку гіпотетичної загальної західної журналістської культури, загальної європейської культури журналістики чи навіть загальної світової

журналістської ідеології. Дослідження культур журналістики особливо корисно для аналізу припущених впливів глобалізації, на які вказують великі медіа корпорації, що охоплюють всесвітнє середовище, окремі медіакультури та її світовий потенціал встановлення стандартів. У науковій літературі журналістську культуру називають також «культурою новин», «газетними культурами» або «культурою виробництва новин».

В культурну критику не можна прийти зі сторони, з іншого досвіду й просто включитися. Вчора писав про економіку, завтра — про реформи в охороні здоров'я, а сьогодні — про культуру. Це не працює. Важливо розуміти, що відбувається в культурному просторі, знати динаміку процесу, історію питання. В деяких ситуаціях важливо мати теоретичне підґрунтя, наприклад, якщо пишете про сучасне мистецтво. Не обов'язково мати мистецтвознавчу освіту (конкретно в українських реаліях це радше перешкода, ніж плюс), але читати самим і розуміти, в якому стані перебуває критична й теоретична думка — без цього ви не будете розуміти, що відбувається і про що писати. Необхідно читати колег, обов'язково орієнтуватися в тому, що пишуть інші ЗМІ, друзі, конкуренти. Тоді на перетині цієї інформації ви будете розуміти, що, власне, є темою. [10]

До сьогодні багато ЗМІ традиційно відсувають культурну тематику на останню шпальту в газеті чи останній сюжет у новинах. Багато вартих суспільної уваги подій мистецько-культурного життя залишаються поза увагою суспільства, тому що в пріоритетах ЗМІ є висвітлення іншої інформації. Проблемою інформаційного забезпечення культури є також її перетворення на нескінченну низку рекламних акцій, причина яких теми «поза трендом» (ті, які не приносять прибутку, на зразок історії) [4]. Очевидно, що досі актуальна проблема репрезентації у ЗМІ насамперед масової культури, найвиразнішими рисами якої є комерціалізація, розважальність, культ гедонізму і споживання, стереотипізація, спрощення. Ситуація змінилася у зв'язку із загальним розвитком інформаційного простору, а також з подіями Євромайдану та АТО. Ці події не лише

реактивізували засадничу роль культури у формуванні й просуванні цінностей та ідентичностей, із яких формує себе сучасне суспільство, а й помітно увиразнили активну й відповідальну роль журналістів, культурних критиків та інтелектуалів загалом. Саме вони стали головними коментаторами й лідерами думок суспільства. Й не лише в Україні, а й на шпальтах світових медіа [11, с. 7]. В останні роки Україна переживає сплеск суспільного інтересу до культури, і, як результат, відбуваються зрушення у висвітленні культурної тематики. Уже можна говорити не про крах і поступовий занепад, а й про позитивні тенденції представлення культурної проблематики в сучасних виданнях. Медіаексперти, відзначаючи позитивні тенденції у висвітленні культури, наголошують, що «у ЗМІ все частіше йдеться про важливість культури для повноцінного життя нації. Знову актуалізується питання просвітництва, яке, попри гаджетову начинку і модернову оболонку суспільства, не втратило своєї місії» [5]. Спостерігається велика кількість стартапів у царині арт-журналістики, набувають популярності інтернет-портали з популяризації мистецької тематики.

У сучасних друкованих культурологічних виданнях, як свідчать дослідження С. Фіялки, виявляються такі недоліки: недостатність або надлишковість обсягу, відсутність чіткої структури тексту (параграфів, рубрик, висновків, узагальнень тощо), перенасичення фактами: занадто багато власних назв, дат, зайвих деталей; низька поліграфічна якість або відсутність ілюстрацій; недоліки мови й стилю, так званий академізм мови тощо [12, с. 9]. Натомість інтернет-виданням такого типу подібні недоліки не притаманні. Академізму текстах відсутній, мова проста і без термінології, жанри практично завжди інформаційні, інколи трапляється аналітика, яку легко сприймає читач

2. Моніторинг культурно-мистецької тематики в газеті «Град Прилуки»

Висвітлення культурної тематики різними ЗМІ має свої особливості. Зрозуміло, що газетам ніколи не виграти в електронних конкурентів змагання в оперативності. На думку експертів, вихід вбачається у поданні у друкованих медіа глибшого аналізу подій мистецької сфери, різноманітних думок, оцінок, широкого висвітлення місцевого матеріалу, створенні привабливого продукту. Критичною стає здатність видань відповідати читацьким запитам. Газети читатимуть, якщо вони продукуватимуть контент, який більше отримати ніде. Слід зробити ставку на переваги газети порівняно з іншими ЗМІ – наближеність до аудиторії та аналітичність. У газетах завжди можна почитати якісні аналітичні матеріали, особливо в культурній сфері, де аудиторії потрібно навести аргументи та розтлумачити той чи інший мистецький захід.

Як приклад української газети в якій значне місце належить культурі, є «Град Прилуки». Палітра тем у газеті різноманітна: театр, музика, живопис, література – це неповний перелік для кожного випуску. Пріоритетними інформаційними приводами є прем'єри фільмів, конкурси, форуми, відкриття виставок, презентація книг, кадрові питання у сфері культури, нові ідеї та проекти тощо. Часто на сторінках газети з'являються матеріали, пов'язані з історією культури, а також про сучасних митців і їхнє мистецтво.

Проблематику культурного спрямування часто розглядають з погляду її активних діячів. Часто з'являються матеріали, пов'язані з історією культури, а також про сучасних митців і їхнє мистецтво. В «Град Прилуки» використовують усе різноманіття жанрової палітри. Однак провідну групу жанрів становлять аналітичні та інформаційні тексти. Матеріали доповнені фотографіями. Такі засоби поряд з вербальними відтворюють повну картину поданої інформації і стимулюють читацький інтерес.

Газета «Град Прилуки» – приклад щоденного суспільно-політичного видання, яке багато уваги звертає на висвітлення теми культури. У кожному

числі щонайменше чотири матеріали у рубриці «Культура», більшість з них супроводжуються світлинами з подій. Це дає можливість читачеві візуально виокремити рубрику, створити особливий настрій сприйняття тексту. Провідну групу жанрів газети становлять аналітичні, вони є продуктивними, оскільки дають змогу аналізувати проблему, аргументувати думку, залучати фахові коментарі тощо.

Для того, щоб дізнатися, чи популярна культурно-мистецька тематика серед українських видань та які теми для матеріалів обирають журналісти, ми проаналізували газету : «Град Прилуки – газета територіальної громади м. Прилуки».

Ми переглянули дану газету за квітень і травень 2020 року стосовно наявності у них публікацій на обрану нами тематику.

За два місяця у газеті «Град Прилуки» вийшло десять номерів з загальною кількістю публікацій 274, із них лише 25 матеріалів культурно-мистецької тематики. Усі вони були опубліковані у постійній рубриці «Культура».

Опишемо деякі з публікацій:

1. «Той, що серце обернув у сурму». Матеріал за 8 квітня 2020 року розповідає про виставку присвячену 110-й річниці від дня народження Олега Ольжича. Поет належить до Празької школи, є автором кількох визначних праць із археології, друкованих українською, німецькою, чеською й англійською мовами, втілює вічні змагання української нації. Її духовність і лінію шукання її духовного розвитку в майбутньому.

2. «Творчість дарує радість», матеріал вийшов у 19 номері, у публікації йдеться про виставку робіт вихованців Центру творчості дітей та юнацтва, на якій були представлені роботи в різних техніках, зокрема вітраж, витинанка, ізонитка, кінусайга та оригамі.

3. «Стежками нашої минувшини», матеріал за 20 квітня. У публікації йдеться про краєзнавчу годину, присвячену 95-ій річниці від дня народження доктора технічних наук, професора, літописця, уродженця Прилук Шкоропада Дмитра Овсійовича. Автор 70 наукових праць, у тому числі 4-х книг, мав 48 авторських свідоцтв та іноземних патентів на винаходи.

4. «Мої права – моя фортеця», матеріал за 28 квітня. У публікації розповідається про книжкову виставку «Оберіг державності», у Прилуцькій міській центральній бібліотеці імені Любові Забашти.

5. «Конституція – основний Закон держави», публікація у номері 22, йдеться про книжкову виставку, яка відбувалася в приміщенні міської бібліотеки для дітей ім. Павла Білецького-Носенка. Працівники бібліотеки відмітили, що найбільшою популярністю серед маленьких читачів користується книга «100 символів України», яка об'єднала інформацію про національні символи, культуру, фольклорно-етнографічні особливості, традиції та досягнення українців.

6. «Птахи-символи України», йдеться про виставковий зал Прилуцького краєзнавчого музею ім. В.І. Маслова, в якому відбулася краєзнавча година, присвячена Дню птахів, яку відвідали учні сьомого класу Прилуцької гімназії № 1 імені Григорія Вороного.

Отже, як ми можемо побачити, матеріалам на культурно-мистецьку тематику відводиться небагато місця у даній газеті. У багатьох друкованих ЗМІ культурі відведено окремий розділ, який часто так і називається – «Культура». І навіть якщо такої рубрики немає, про найважливіші події культурного характеру можна дізнатись у розділах «Суспільство», «Актуально», «Погляд» тощо. Але у них роль культури може бути звужена до розважальної, а сама тема стає прихистком і стартовим майданчиком для багатьох початківців, які планують згодом зайнятися «серйозною журналістикою». Тенденція українських видань полягає й у тому, що журналісти більше тяжіють до новинних матеріалів, де простіше знайти «сенсацію». А сучасна культурологічна журналістика потребує ґрунтовних матеріалів, об'єктивного й прискіпливого розгляду, з оцінками і прогнозами.

3. Специфікація інформаційного продукту

3.1. Структура

З метою визначення культурно-мистецької тематики в ЗМІ, нами були підготовлені такі матеріали:

«Птахи – символи України»;

«Пишаймося своїми»;

«Блокпост «Україна»»;

«Знавці книжкових багатств»;

«Творчість дарує радість»;

«Закон законів»;

«Конституція – основний Закон держави»;

«Письменники жартують»;

«Улюблена музика розповість про характер»;

«Краю мій рідний»;

«До нас із новим досвідом».

3.2. Авторська ідея

Ідея – це головна думка. За своєю логічною будовою ідея є формою мислення, різновид поняття, зміст якого своєрідно поєднує в собі як об'єктивне знання про наявну дійсність, так і суб'єктивну мету, спрямований на її перетворення. [1]

Особливістю ідеї є здатність виявляти найсуттєвіші, підпорядковані риси і закони об'єктивних процесів і створювати цілісний, взірцевий образ предмета в пізнанні або творчості. З цього погляду ідея споріднена з ідеалом, оскільки спрямована на досягнення вищої істинності й довершеності у зображенні й перетворенні дійсного.

Авторська ідея матеріалу «Птахи – символи України», йдеться про виставку, присвячену Дню птахів у виставковій залі Прилуцького краєзнавчого музею, ідея матеріалу полягає в тому, щоб розповісти читачу більш докладніше про птахів як символів України.

Ідея матеріалу «Пишаймося своїми», розповідається про зустріч-найомство з молодими талантами до Всесвітнього дня поезії «Поетичне сприйняття світу Марії Анікіної», ідея полягає в тому, щоб більш детально розповісти про талановиту юну поетку з Прилук.

У матеріалі «Блокпост «Україна»» ідея висвітлена стосовно вистав прилуцького Будинку культури з прем'єрою «Дзеркало», постановою «Блокпост України», за п'єсою режисера Володимира Петранюка.

«Знавці книжкових багатств» розповідається про книгу – одне з найбільших чудес, створене людиною. Ідея матеріалу полягає в тому, щоб шляхом бібліотечного турніру діти більше дізналися про книгу.

«Творчість дарує радість» ідея полягає в тому, щоб розповісти читачам про виставку робіт вихованців Центру творчості дітей та юнацтва, на якій були представлені роботи дітей різними техніками.

«Закон законів» йдеться про круглий стіл, який відбувся у Прилуцькій центральній міській бібліотеці, у якості гостей були запрошені представники різних державних установ.

«Конституція – основний Закон держави» йдеться про книжкову виставу, на якій були представлені книги для дітей, ідея матеріалу полягає в тому, щоб показати, що найбільшою популярністю серед маленьких читачів користується книга «100 символів України».

«Письменники жартують» йдеться про день веселих витівок для дітей, який відбувся у міській бібліотеці для дітей до дня дитячої книги та до дня сміху й гумору.

«Улюблена музика розповідь про характер». Музика – це поезія, життя душі, викладена звуками. Саме музика є найбільш досконалою сферою прекрасного, саме музика здатна найбільш повно виражати різні емоції, багате внутрішнє життя людини.

«Краю мій рідний» йде мова про відкриття виставки Тетяни Фокіної у Прилуцькому краєзнавчому музеї. На сьогодні створено понад 300 робіт художниці.

«До нас із новим досвідом» розповідається про Всеукраїнський проблемний науково-практичний семінар, котрий проходить уже 11 років поспіль, у якому брала участь Веселова Ірина.

Усі матеріали були написані за дорученням редакції газети «Град Прилуки» та надруковані у тижневику, або в інтернет-версії.

За жанрами – інформаційні замітки, статті.

3.3. Специфікація аудиторії

Для того щоб зрозуміти, яка тематика матеріалів є для сучасного читача більш цікавою, ми провели опитування 25-ти осіб різного віку, статі та соціального статусу у соціальних мережах. Поставили лише три, але досить важливі, питання.

Опитування

на вияв читацької активності

та інформаційних запитів реципієнтів

1) Чи читаєте Ви газети?

А) так;

Б) ні;

В) рідко.

2) Які теми Вас цікавлять найбільше?

А) культура;

Б) політика;

В) знаменитості;

Г) спорт.

5) Які теми культури потрібно активніше висвітлювати?

А) виставки;

Б) концерти;

В) мистецтво;

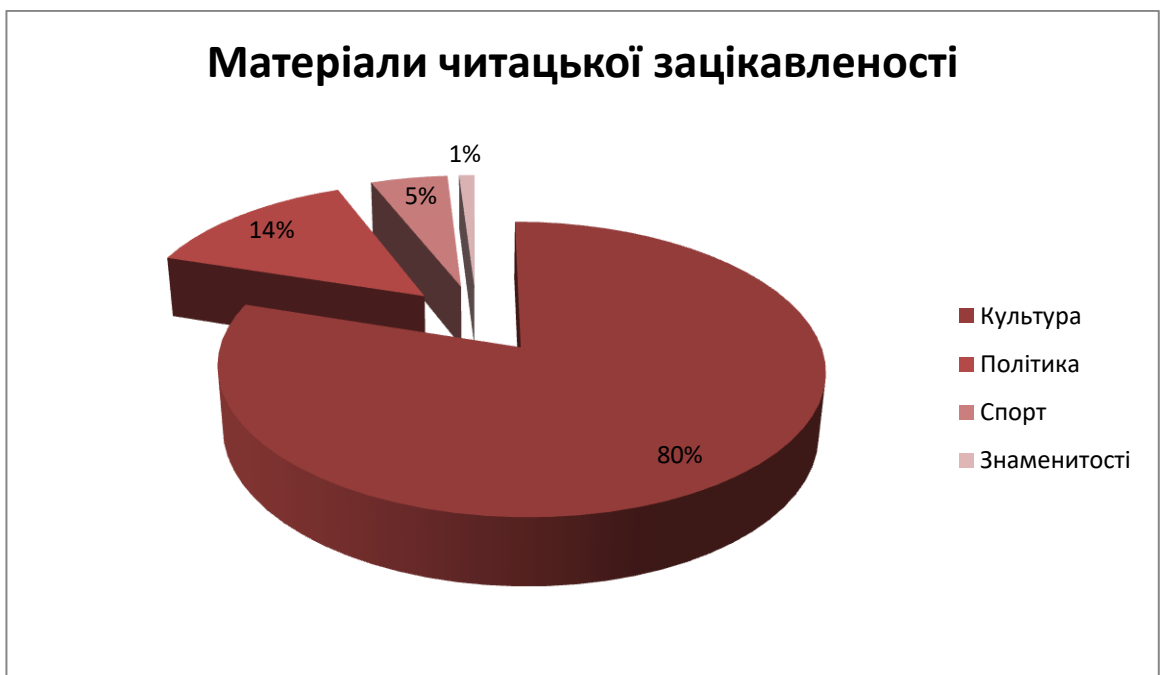
Г) література;

Д) історія.

Виявилось, що тільки 25% людей постійно читають газети, а 70% відкривають періодику рідко. 5% взагалі не читають друкованих видань, пояснюють це тим, що всю необхідну інформацію можуть дізнатися в Інтернеті.

Щодо тематики, то 80% реципієнтів цікавляться культурою, 14% бажають дізнатися про політичні новини в нашій країні, 5% шукають на сторінках газет матеріали про спорт та 1% про знаменитостей. При цьому, варто зазначити, що більшість опитаних обирали по декілька варіантів відповідей одразу і вказували інші тематичні напрямки, що їх цікавлять у друкованих ЗМІ (40%), а саме: розважальні матеріали (анекдоти, гороскопи), психологія, медичні поради.

Стосовно активності тем, ми дізналися, що 35% хочуть бачити на сторінках матеріали про літературу, 25 % про історію, 20% мистецтво, 15% виставки, 5% концерти.

Більшість опитуваних людей відповіла, що культурно-мистецька тематика має бути висвітлена не тільки у друкованих виданнях а й у онлайн-виданнях і найбільше вони б хотіли читати про кінострічки, а також інтерв'ю з особистостями у культурній та мистецькій сферах.

Ми дізналися, що читачам все ж таки цікава тема про культуру та мистецтво матеріалів, деякі навіть висловилися, що хотіли більше бачити текстів у виданнях саме цієї теми.

3.4. Технічна характеристика

Авторський аркуш - умовна одиниця вимірювання обсягу текстової та ілюстративної інформації літературного твору, що використовується у видавничій справі і є основою для обліку праці автора, укладача, рецензента та ін. Один авторський аркуш дорівнює 40 000 друкованих знаків прозового тексту (враховуючи цифри, розділові знаки, проміжки між словами), чи 700 віршованим рядкам.

Інформаційний продукт містить 25 383 друкованих знаків – 0,6 авторського аркуша.

1.«Птахи – символи України» : 2532 друкованих знаків – 0,06 авторського аркуша.

2.«Пишаймося своїми»: 2455 друкованих знаків – 0,06 авторського аркуша.

3.«Блокпост «Україна»»: 2667 друкованих знаків – 0,06 авторського аркуша.

4.«Знавці книжкових багатств»: 1998 друкованих знаків – 0,05 авторського аркуша.

5.«Творчість дарує радість»: 2811 друкованих знаків – 0,07 авторського аркуша.

6.«Закон законів»: 1866 друкованих знаків – 0,05 авторського аркуша.

7.«Конституція – основний Закон держави»: 2769 друкованих знаків – 0,07 авторського аркуша.

8.«Письменники жартують»: 1648 друкованих знаків – 0,04 авторського аркуша.

9.«Улюблена музика розповідь про характер»: 3205 друкованих знаків – 0,08 авторського аркуша.

10.«Краю мій рідний»: 3466 друкованих знаків – 0,08 авторського аркуша.

11.«До нас із новим досвідом»: 1748 друкованих знаків – 0,04 авторського аркуша.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Владимиров В. М. Місія журналістики: у порядку постановки питання / В. М. Владимиров // Наукові записки Інституту журналістики. – 2001
2. Гарматій О. Тема культури в українських змі: основні тенденції подання [Електронний ресурс] / О. Гарматій, С. Кісіль. – 2018. – Режим доступу до ресурсу:
<http://science.lpnu.ua/sites/default/files/journalpaper/2019/apr/16158/harmatij.pdf>.
3. Дві проблеми та дві позитивні тенденції української журналістики [Електронний ресурс] // Детектор медіа. –Режим доступу:
<http://detector.media/community/article/126689/2017-06-06-dvi-problemi-ta-dvi-pozitivni-tendentsii-ukrainskoi-zhurnalistiki-opituvannya-dm/>.
4. Джагі М. Лекція 1. Що таке культурна журналістика? [Електронний ресурс] / М. Джагі – Режим доступу до ресурсу:
<https://www.culturepartnership.eu/ua/publishing/cultural-journalism-course/lecture13-1>.
5. Дорош М. Культурна журналістика: як вбудуватися у формат [Електронний ресурс] / М. Дорош // MediaSapiens, 2013. –Режим доступу:
http://www.osvita.mediasapiens.ua/print/1411980811/kulturna_zhurnalistika_yak_vbuduvatisya_u_format/.
6. Іванова О. Преса про літературу: номінація, дефініція, методологія [Електронний ресурс] / О. Іванова – Режим доступу до ресурсу:
<http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2370>.
7. Культура і журналістика [Електронний ресурс] // Медіа пазл шоу. –Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=7T4ewDM1v9I>.
8. Мокрушина Д. Культура у ЗМІ, ЗМІ в культурі (деякі міркування про дезорієнтацію у культурному українському просторі) [Електронний ресурс] / Д. Мокрушина // Медіакритика. –Режим доступу:
<http://www.mediakrytyka.info/ohlyady-analytika/kultura-u-zmi-zmi-v-kulturi-deyaki-mirkuvannya-pro-dezoriyentatsiyu-u-kulturnomu-ukra>.

9. Пилипенко А. Контент літературного журналу: принципи моделювання [Електронний ресурс] / А. Пилипенко // Вісник Книжкової палати. –2012. –№ 2. –Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vkp/2012_2/st.
10. Сокурєнко Є. Як писати про культуру: поради від Катєрини Ботанової [Електронний ресурс] / Є. Сокурєнко // Mediasapiens. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://ms.detector.media/maister-klas/post/14912/2015-11-21-yakpisati-pro-kulturu-poradi-vid-katerini-botanovoi/>
11. Фіялка С. Б. Редагування навчальної літератури з культурознавства для вищої школи : авторєф. дис. канд. наук із соц. ком. / Фіялка Світлана Борисівна ; Нац. техн. ун-т України «Київ. політех. ін-т». –К., 2012. –18 с.
12. Чабанєнко М. В. Робота журналіста в інтернет-ЗМІ. –Запоріжжя: Просвіта, 2012. –120 с.

II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

Улюблена музика розповідь про характер

Музика – це поезія, життя душі, викладена звуками. Саме музика є найбільш досконалою сферою прекрасного, саме музика здатна найбільш повно виражати різні емоції, багате внутрішнє життя людини.

Кожна людина з самого народження звикає чути музику. У кожного з нас є улюблений стиль музики, музика, яка розслабляє і та, яка напружує нас. Всі ми давно вже помітили, що роль музики для нас досить велика, вона може впливати на наш настрій, піднімати його, заспокоювати а також може і погіршувати його.

За жанром музики, яку слухає людина, можна визначити тип її особистості, я спробувала це зробити, і ось що з цього вийшло.

Люди які слухають БЛЮЗ – упевнені в собі, творчі, досить товариські, добрі, розуміючі, завжди допоможуть в скрутну хвилину.

РОК – з низькою самооцінкою, творчі, добрі, не дуже працьовиті(і, смію сказати, не божевільні, як думає більшість людей).

ПОП-МУЗИКА – це люди працьовиті, товариські, упевнені в собі, нетворчі.

ТАНЦЮВАЛЬНА МУЗИКА – ці люди можуть бути жорстокими, також вони товариські та творчі.

ДЖАЗ – упевнені в собі, досить творчі та добрі.

ОПЕРА – люди творчі, упевнені в собі, товариські.

Реггі – з високою самооцінкою, товариські, не дуже працьовиті але добрі.

ІНДІ – люди з низькою самооцінкою, творчі, можуть бути жорстокими, але не часто, не дуже працьовиті.

СОУЛ – упевнені в собі, творчі, товариські, добрі.

Музика – найважливіша частина нашого життя, вона тісно пов'язана з нашими спогадами, мріями, бажаннями. Я впевнена, що вона буде супроводжувати нас впродовж усього життя. Бо без музики жити неможливо.

Звичайно, на світі є люди, які байдуже ставляться до музики, але їх небагато. Більшості ж людей мелодії допомагають набратися енергії, залікувати душевні рани, від душі повеселитися, помріяти, подумати про життя. Експериментуйте, шукайте свої улюблені напрями та музичні жанри.

Птахи – символи України

Міжнародний день птахів проходить щороку в рамках програми ЮНЕСКО «Людина та біо-сфера» і не випадково його відзначають саме в квітні. 1 квітня 1906 року була підписана Міжнародна конвенція з охорони птахів. День птахів – це не лише річниця Конвенції, а й час повернення пернатих із вирію.

Так, 11 квітня у виставковій залі Прилуцького краєзнавчого музею ім. В. І. Маслова відбулася краєзнавча година, присвячена Дню птахів «Птахи – символи України», яку відвідали учні сьомого класу Прилуцької гімназії №1 імені Георгія Вороного. Їм розповіли, що вперше цей день, як масове дитяче свято, стали проводити в Сполучених Штатах Америки. Організатором був учитель із містечка в штаті Пенсильванія. Незабаром його підтримала одна з популярних газет «Пітсбурзька телеграфна хроніка», що почала популяризацію Дня птахів.

Птахи живуть на планеті понад 150 мільйонів років. Немає на Землі такого куточка, де б їх не було. Природно про цьому, що їхній зовнішній вигляд є досить різноманітним, а способи життя відрізняються. Учні отримали вичерпну інформацію про птахів Чернігівщини, а також розглянули макети деяких із них.

Серед птахів символом цього року в Україні став грак – досить чисельний і помітний птах, схильний до гніздування на деревах колоніями. Історично граки оселялись у гаях і на околицях лісів, а потім поступово перейшли до гніздування в населених пунктах. Наприкінці заходу учні переглянули пізнавальний фільм про крилатих жителів Чернігівщини.

Творчість дарує радість

13 червня в приміщенні міської бібліотеки для дітей ім. Павла Білецького-Носенка відбулася виставка робіт вихованців Центру творчості дітей та юнацтва «Творчість дарує радість», на якій були представлені роботи в різних техніках, зокрема вітраж, витинанка, ізонитка, куну сайга та оригамі.

Гостем виставки став активний читач бібліотеки, вихованець Центру творчості дітей та юнацтва, учень школи №9 Максим Корнійко. Хлопець уже два роки займається технікою модульного оригамі під надійним крилом Анастасії Волик – керівника гуртка «Сувеніри». Але самим лиш оригамі його творчість не обмежується: він займається бісероплетінням та моделюванням літаків, яких налічується щонайменше тридцять у його колекції. Талант юнака був відзначений багатьма дипломами та грамотами на різних конкурсах.

Під час виставки Максим укотре довів свою майстерність – зробив журавлика в улюбленій техніці, а також розповів історію про ще одне своє творіння, яке собі на пам'ять забрали працівники Чернігівської поліції, - зайчика в поліцейській формі з автоматом.

Пишаймося своїми

21 березня на юнацькому відділі Прилуцької міської центральної бібліотеки імені Любові Забашти відбулася зустріч-знайомство з молодими талантами до Всісвітнього дня поезії «Поетичне сприйняття світу Марії Анікіної». Дівчинка перед гостями книгозбірні продекламувала свої поезії, розповіла про роль поетичного слова та образотворчого мистецтва у своєму житті, а також відкрила завісу таїни планів на власне творче майбутнє, зауваживши, що бажає всім присутнім впевнено йти до своєї мети та вірити в здійснення мрій.

Відома прилуцька поетеса Валентина Грибенко привітала юну поетку з поетичними завершеннями, поділилася з присутніми своїми спогадами про віршовані спроби дівчинки під час занять у літературній студії.

Пані Валентина вразила аудиторію гострими патріотичними поезіями, показала своє внутрішнє бачення світу та людей, передавши присутнім щирий запал душі та серця, який виявляється в гарячому спалаху любові до Батьківщини та людей.

Директор книгозбірні Людмила Зубко привітала запрошених поеток зі святом, а також звернулася до учнівської молоді із закликом роботи висновки з кожної зустрічі, що відбувається в житті, завжди бачити прекрасне в повсякденних речах і цінувати кожную мить, адже теперішнє не має здатності повторюватися знову.

Знавці книжкових багатств

Книга – одне з найбільших чудес, створене людиною. З тих пір, як люди навчилися писати, усю свою мудрість вони довірили книгам. Книги відкривають нам світ, допомагають уявити минуле, заглянути в майбутнє. Історія книги тісно пов'язана з політичними та економічними подіями, історією ідей, релігії та життя людей. Усна передача – найдавніший спосіб передачі знань в історії людства. Після винайдення письма функцію передачі знань взяла на себе книга.

Зазвичай в останній тиждень березня по всій Україні святкують тиждень дитячої та юнацької книги, тобто книжкові іменини. Славні традиції проведення тижня було започатковано ще в далекому 1944 році. У той непростий час, обпалений крилом війни, велика увага приділялася дитячій книзі, яке несло святе слово дітям – майбутнім творцям, винахідникам, вченим. На честь цього 26 березня у міській бібліотеці для дітей імені П. Білецького-Носенка відбувся бібліотечний турнір «Знавці книжкових багатств».

Усі учасники були поділені на 2 команди: «Юні читачі» та «Книга – це життя». Членами журі були Юлія Потіпака – член Української громадської ради, а також Євгенія Гнатів – завідувач бібліотеки.

Перший тур називався «Розминка», під час якого кожній команді задали по 15 питань різного характеру. Другий – «Літературні ерудити», де потрібно було переплутані прізвища зарубіжних письменників написати правильно. Третій тур «Чорна скринька» полягав у тому, що в чорній скриньці був захований якийсь предмет, який описувала ведуча і таким чином команди мали його вгадати. Останній, завершальний, четвертий тур «Мрія сучасного читача», де учасники кожної команди мали зробити колаж своїх мрій за допомогою вирізок із журналів і газет, олівців і фломастерів.

Під час конкурсів відбулося також і нагородження кращих читачів бібліотеки, серед яких були Вікторія Маценко, Олександра Шиян, Максим

Корнійко, Катерина Веремій, Діана Мініна, Любов Пироженко. Вони отримали подяки та подарунки від Української громадської ради.

І от, коли журі підрахувало всі бали, виявилось, що перемогла дружба. По завершенню турніру для дітей організували солодкий стіл.

Блокпост «Україна»

26 березня до Прилуцького міського Будинку культури з прем'єрою завітав театр української традиції «Дзеркало» з постановою «Блокпост «Україна»» за п'єсою режисера та директора театру Володимира Петранюка на тексти Бориса Гуменюка – українського поета, прозаїка, військового, позивний якого – «Кармелюк». Він є автором проекту «Українські книги – український тюрмам», координатором проекту «Інша література», членом Національної спілки письменників України, заступником командира добровольчого батальйону ОУН, а також головою Української Військової Організації.

Вистава, присвячена загиблому другу, воїну АТО Василю Кіндрацькому, вражає своєю глибиною та актуальністю. У виставі відображено два світи – війна та мир, сучасний образ бійців і традиційний образ дівчат, які їх чекають. Акторам вдалося відобразити справжній дух війни. Їхні герої говорять живою сучасною мовою, подекуди використовуючи лайливі слова, без яких, очевидно, складно уявити війну.

Органічно вплетеними є і відео, на яких сучасні бійці зачитували справжні листи від дівчат воїнам АТО. Рядки з них неможливо слухати з байдужістю.

Світлові ефекти у виставі доводять барви акторських переживань до майже документальної правди. А музичні номери – пісні-метафори матерів-вдови та загиблого бійця змусять здригнутися кожне українське серце.

Кульмінацією вистави є сцена перевдягання матір'ю померлого сина-воїна з камуфляжу у вишиванку.

Письменники жартують

Сміх – це ліки від усіх недуг. Він додає людям настрою, допомагає в житті побачити більше світлого, радісного та стати добрішим. Сміх, як сонце, має тисячі променів і промінчиків: веселі казки, дотепні історії, жартівливі пісні, анекдоти, усмішки.

Так, 3 квітня в міській бібліотеці для дітей імені П. Білецького-Носенка відбувся День веселих витівок «Письменники жартують» до Дня дитячої книги та до Дня сміху й гумору. Гостями свята стали учні 4 класу Прилуцької загальноосвітньої школи I-III ступенів №7.

Отож, День веселих витівок розпочався з розминки, де діти весело та креативно відповідали на дотепні й незвичайні загадки-жарти. Далі розпочало свою роботу довідкове бюро, де діти дізналися про таких «сміхотерапевтів»: Остапа Вишню, Грицька Бойка та Павла Глазового, який писав по 5-7 усмішок у день. Символічно учні розповідали на пам'ять їхні гуморески.

Продовжилося свято сміху конкурсами. Перший – «Малюнковий лист», де учасники мали написати листа за допомогою малюнків, а однокласники зрозуміти його. Другий конкурс «Заплутана історія» полягав у тому, що троє учасників повинні були написати твір, відтворюючи на папері будь-які відповіді на питання ведучої. Написавши відповідь, гравець згортає лист і передає сусіду справа. Таким чином вийшов смішний і незвичайний твір.

І от, по закінченню конкурсів, на святі з гуморесками виступив маленький гість, учень 1 класу Прилуцької загальноосвітньої школи I-III ступенів №2 – Вадим Скорина. Він вихованець гуртка «Творці веселого настрою» Центру творчості дітей та юнацтва, переможець Всеукраїнського фестивалю-конкурсу «Лавина талантів». Зовсім маленький хлопчик вразив четвертокласників своєю вимовою та харизмою, за що й отримав море оплесків.

Закон законів

Щорічно 28 червня в нашій державі відзначається День Конституції України на честь прийняття Конституції того ж дня 1996 року.

Саме тому напередодні цього свята в Прилуцькій центральній міській бібліотеці ім. Любові Забашти був зібраний круглий стіл «Закон законів». У якості гостей було запрошено студентів Прилуцького агротехнічного коледжу. Також за круглим столом були представники різних державних установ.

Розпочалося засідання з розповіді Ніни Заболотної про історію законів від Київської Русі до сучасної незалежної України. Основну увагу ведуча звернула, звісно ж, на першу в Україні Конституцію Пилипа Орлика.

«Пилип Орлик, за походженням чех баронського роду, народився 11 жовтня 1672 року в Ошмянському повіті Віленського воєводства. Його батько Степан загинув у бою з турками під Хотиним у 1673 р. Про ранні роки життя П. Орлика майже нічого не відомо. Пізніше він навчався в Києво-Могилянському колегіумі. Засвоївши риторичку й філософію, логіку, богослов'я, мови та багато інших предметів, він став одним із найосвіченіших представників українського народу того часу.

Пилип Орлик був автором Конституції, яку проголосили в день виборів нового гетьмана. Вона складається із преамбули та 16 пунктів. Головні статті Конституції затверджували повну незалежність України та її кордони, які існували ще за часів Богдана Хмельницького.

10 травня 1710 р. Конституцію затвердив шведський король, що виступав у ролі її гаранта. Це відповідало нормам тогочасного міжнародного права.

Це була перша у світі демократична Конституція. Вона бере початок у республіканському устрої Запорозької Січі. Проте, зважаючи на політичні обставини, Конституція не стала чинною в Україні. Вона діяла дуже короткий час на обмеженій території Правобережжя, де зберігався

козацький устрій. Конституція залишилася в історії лише як видатна пам'ятка української правничої та суспільно-політичної думки».

Потім учасники круглого столу по черзі виступали з повідомленнями для студентів. У своїх виступах вони неодноразово наголошували на змісті Конституції, як і коли її утвердили, які права та обов'язки людини в ній затверджені; також навели статистику злочинності в нашому місті як серед дорослих, так і серед неповнолітніх.

Конституція – основний Закон держави

З 26 червня по 1 липня в приміщенні міської бібліотеки для дітей ім. Павла Білецького-Носенка проходила книжкова виставка «Конституція – основний Закон держави» до Дня Конституції України. Були представлені такі книги для дітей, як «Конституція», навчальний посібник «Про Конституцію», фахові періодичні видання «Палітра педагога: Малятам про Конституцію» та «Урядовий кур'єр: Конституція Пилипа Орлика», «Історія держави та права України», «Правова енциклопедія школяра». Неабияку цікавість у відвідувачів старшої аудиторії викликала книга «Основи Конституційного ладу України».

Працівники бібліотеки відмітили, що найбільшою популярністю серед маленьких читачів користується книга «100 символів України», яка об'єднала інформацію про національні символи, культуру, фольклорно-етнографічні особливості, традиції та досягнення українців. Також у виднні можна ознайомитися з визначними місцями різних куточків країни.

Краю мій рідний

6 липня в Прилуцькому краєзнавчому музеї ім. Маслова відбулося відкриття виставки «Краю мій рідний» Фокіної (Горяної) Тетяни Миколаївни. Вона народилася 11 травня 1961 року в місті Біла Церква Київської області. Батько, Горяний Микола Васильович, за фахом був ветеринарним лікарем, походив із козацького роду, мав здібності до живопису, різьблення по дереву, музики. Саме він зробив перший етюдник для малої Тетянки власними руками, котрий і до сьогодні зберігається в майстерні художниці як світла пам'ять про батька. Мати, Безпечна Стефаніда Григорівна, за освітою була фельдшером-акушером, але все життя захоплювалася мистецтвом, мала чудовий смак, формувала в дітей уміння бачити навколо себе красу.

У школу мала Тетянка пішла рано, у 6 років, і вже з першого класу почала відвідувати художню студію. Соболева Надія Андріївна, котра працювала педагогом у цій школі, відразу помітила здібності дівчинки до малювання та запропонувала дати рекомендацію до Київської республіканської школи для обдарованих людей. Та батьки на її мистецьке майбутнє серйозно не дивилися. Тож Тетяна закінчила середню загальноосвітню школу, а паралельно, за покликанням душі, відвідувала художню студію при Палаці піонерів.

Після школи закінчила плановий економічний факультет Київського інституту народного господарства ім. Д. С. Коротченка. Далі були майже 30 років роботи за фахом, паралельно займаючись живописом, беручи приватні уроки для покращення майстерності та участь у різних виставках. А ще була мрія займатися лише улюбленою справою, присвятивши цьому всю себе.

На сьогоднішній день створено понад 300 робіт. Найвідоміші з них: «Вид на Миколоківську гору» (полотно, олія, 1997); «Українська хата» (полотно, олія, 1997); «Бурштинова осінь» (полотно, олія, 2011); «Пшениця розкинула пишне колосся...» (полотно, олія, 2012), ця картина належить фонду історико-архітектурного заповідника «Стара Умань».

На виставці було представлено понад 30 із них. Зокрема «Безмежність», «Соняшники», «Коли холод зими», «Осіньна симфонія», «Вулиця дитинства» та багато інших. Більшість робіт були виконані олією на полотні. Усі етюди художниці насичені яскравими кольорами. Дивлячись на них, у кожного виникають спогади про домівку та рідний край, де вони народилися та провели своє дитинство. Відвідавши цю виставку, кожен отримає багато позитивних емоцій.

Можливо, таке інколи незвичне, але так щиро передане поєднання кольорів на деяких полотнах, зображення різних куточків дасть натхнення чи насаги до життя, коли вони так потрібні. Недарма її роботи відмічені різними нагородами та подяками, зокрема Дипломом Державного історико-архітектурного заповідника «Стара Умань»; Грамотою Шевченківського національного заповідника з нагоди 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка за багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий внесок у розвиток народного мистецтва Шевченківського краю, м. Канів 2014р.; Подякою Винниківської санаторної школи-інтернату за вагомий внесок у формування естетичного світогляду учнів. Але всі її нагороди важко вмістити в одну статтю, адже їх багато, всі хочуть відзначити талант майстрині.

Виставку можна відвідати до 20 липня включно. Не пропустіть такої можливості.

До нас із новим досвідом

У червні 2017 року, на базі Запорізького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, відбувся Всеукраїнський проблемний науково-практичний семінар «Світ дитинства» (літня школа для дорослих – педагогічний квест), котрий проходить уже 11 років поспіль.

Ми поспілкувалися з Веселовою Іриною Миколаївною, яка більше 10 років працює інструктором із фізкультури в ДНЗ №28 центру С. Ф. Русової. Вона була першою, хто відвідав цей захід із викладацького складу міста Прилуки та й узагалі з усієї Чернігівської області.

«За програмою, нам пощастило відвідати різні майстер-класи, зокрема «Гра по-новому, навчання по-іншому» за допомогою методики «Шість цеглинок» від Шуляк Олени – керівника та тренера проекту «Сприяння освіті»; тренінг «Система оздоровлення ХАДУ», який нам продемонстрували доктори та кандидати педагогічних наук, викладачі кафедри дошкільної освіти, педагоги, керівники Академії ХАДУ; також я вперше відвідала музей «Запорозька Січ» на острові Хортиця», розповідала Ірина Миколаївна. По закінченню семінару вона отримала сертифікат про участь у роботі.

«Я дуже вдячна організаторам семінару та керівництву ДНЗ №28 за таку чудову можливість набратися досвіду, саморозвинутися та відпочити. Від семінару в мене залишилися тільки найкращі й найтепліші враження, я обов'язково буду використовувати ці отримані знання в практичній роботі з дітьми й колегами. Мені б дуже хотілося, щоб й інші викладачі залучалися до співпраці у Всеукраїнському науково=практичному семінарі «Світ дитинства». Це того варте!» - запевнила нас Веселова Ірина Миколаївна.

ВИСНОВКИ

Висвітлення культурної тематики органічно пов'язане з культурно-історичним процесом – і цей зв'язок тісніший, аніж може видатися на перший погляд. Коли медіаконтент переповнений політичними й економічними новинами, царина культури залишається важливою територією суспільної консолідації, інтелектуальним простором для розвитку особистості. Культурологічна журналістика покликана інформувати про культурно-мистецьке життя і формувати світогляд та духовну культуру аудиторії, прищеплювати розуміння культурних процесів, що відбуваються у суспільстві. Однак ефективність цього сегменту журналістики недостатня. Сьогодні культурна проблематика, на жаль, залишається без належної уваги українських ЗМІ.

Обов'язковим у культурологічній журналістиці є діяльність «в ногу з часом». Вивчати та обирати важливі поради культурних експертів, вектор яких спрямований на створення якісного контенту, – підстави вивести культурну тематику в ЗМІ на високий рівень.

Для того, щоб дізнатися, чи популярна культурно-мистецька тематика серед українських видань та які теми для матеріалів обирають журналісти, ми проаналізували видання: «Град Прилуки» газета територіальної громади міста Прилуки. За два місяці у газеті «Град Прилуки» опубліковано 274 матеріалів, із них лише 25 – культурно-мистецької тематики. Усі вони були опубліковані у постійній рубриці «Культура».

Під час підготовки дипломної роботи ми провели опитування, щоб виявити інтереси читачів, а саме, які теми їм би було б цікаво читати з культурномистецького напрямку. Було опитано 25 осіб різного віку та статі, щоб отримати правдиві дані. Тематичні уподобання реципієнтів розподілилися так: що 35% хочуть бачити на сторінках матеріали про літературу, 25 % хочуть читати про історію, 20% мистецтво, 15% цікавлять виставки, 5% віддають свою перевагу концертам.

Ураховуючи результати аналізу інформаційного ринку та опитування, ми створили шість матеріалів на культурно-мистецьку тематику: «Птахи – символи України»; «Пишаймося своїми»; «Блокпост «Україна»»; «Знавці книжкових багатств»; «Творчість дарує радість»; «Закон законів»; «Конституція – основний Закон держави»; «Письменники жартують»; «Улюблена музика розповідь про характер»; «Краю мій рідний»; «До нас із новим досвідом». Всі матеріали були надруковані на сторінках газети «Град Прилуки».